



معنای میزان اعمال در قیامت/ اعمال پیامبر (ص) و ائمه (ع) الگوی سنجش اعمال انسانها

تمام اعمال انسان ها در قیامت بر اساس اعمال رسول خدا(ص) و امیر المومنین(ع) و ائمه معصومین(ع) اندازه گیری می شود. به عنوان مثال نماز هر کس را با نماز امیرالمومنین می سنجند، به هر اندازه ای که در وجود او از نماز حضرت علی(ع) وجود داشت، به همان اندازه به خدا نزدیکتر بوده و مشمول رحمت و انعام او قرار می گیرد.

تمام اعمال انسان ها در قیامت بر اساس اعمال رسول خدا(ص) و امیر المومنین(ع) و ائمه معصومین(ع) اندازه گیری می شود. به عنوان مثال نماز هر کس را با نماز امیرالمومنین می سنجند، به هر اندازه ای که در وجود او از نماز حضرت علی(ع) وجود داشت، به همان اندازه به خدا نزدیکتر بوده و مشمول رحمت و انعام او قرار می گیرد. به گزارش خبرگزاری مهر، موضوع میزان اعمال در قیامت از جمله مطالبی است که احتمالات زیادی در آن رفته و به طور کامل حقیقت آن مشخص نشده است. از تصور میزان هم مطلب واحدی استفاده نمی شود. ممکن است گفته شود همان طور که در دنیا میزان و سنجش ها مختلف است گاهی سنجش به وسیله ترازو تحقق می یابد، و گاه به وسیله متر و گاهی به سبب میزان الحراره و چیز دیگر، و زمانی سنجش معنوی است، چنانکه از حضرت علی(ع) روایت شده که به فرزند خود امام مجتبی(ع) فرمود: فرزندم! نفس خود را میان خود و دیگران میزان قرار ده، پس آنچه را که برای نفس خودت دوست داری برای غیر خودت دوست بدار.

محاسبه بدون میزان معنا ندارد، زیرا هدف از محاسبه مجازات و پاداش است و مجازات و پاداش هم باید بر اساس الگو و معیاری صورت گیرد که با موضوع پاداش یعنی کمالات انسانی، سنخیت داشته باشد. برای روشن شدن این مطلب مثالی می زنیم؛ ما می خواهیم یک مقدار برنجی را بین چند نفر تقسیم کنیم افراد مورد تقسیم از لحاظ قابلیت و استحقاق با هم برابر نیستند. به فرض مثال، بالاترین سقف قابلیت دریافت یک کیلو برنج باشد. در اینجا اساس تقسیم را بر میزان یک کیلو گرم قرار می دهیم و هر کس به اندازه قابلیتش از یک گرم تا هزار گرم یک کیلو گرم برنج دریافت می کند. کسانی که برنج دریافت می کنند، حتما باید همان قابلیت که در نفر اول یعنی یک کیلو گرمی وجود دارد داشته باشد، حال یک گرم و یا ... بنابراین ملاک تقسیم وزنه یک کیلوپی و ترازویی است که با برنج و وزنه یک کیلوپی سنخیت دارد. این اندازه استاندارد را "میزان" می گوئیم. همان طور که ملاحظه می کنیم این میزان با چیزی که مورد سنجش قرار می گیرد سنخیت دارد. و هدف از وضع موازن، چیزی جز دادن حق به حق دار نیست، منتها باید قبلا اندازه حق مشخص شده باشد.

اعمال و کردار انسان چون اختیاری بوده و منشا آثار خوب و بد می شود، پاداش و مکافات را می طلبد. این اعمال و رفتار انسانی برای اندازه گیری و در نهایت دریافت پاداش و مجازات، میزان و وسیله سنجش می خواهد، منتها چون این رفتار و کردار از سنخ مادی نیستند لذا ابزار و وسائل اندازه گیری اش نیز مادی نخواهند بود. فرض کنیم ما می خواهیم مقدار محبت خودمان را نسبت به شخص خاصی اندازه گیری کنیم و بر اساس این اندازه گیری پاداشی داده شود. با چه وسیله ای این محبت را بسنجیم. اینجاست که میزان را باید از نوع خود موزون جستجو کنیم. در اندازه گیری محبت خود انسان ملاک قرار می گیرد فردی که از همه افراد به شخص مورد نظر نزدیکتر و به او علاقه مندتر است میزان قرار می گیرد و مقدار محبت دیگران با او سنجیده می شود.

تمام اعمال ما در قیامت بر اساس اعمال رسول خدا(ص) و امیرالمومنین(ع) و ائمه معصومین(ع) اندازه گیری می شود. نماز ما را با نماز امیرالمومنین می سنجند، به هر اندازه ای که در وجود ما از نماز حضرت علی(ع) وجود داشت، به همان اندازه به خدا نزدیکتر بوده و مشمول رحمت و انعام او قرار می گیریم و همین طور سایر اعمال. پس بنابراین، اعمال ما میزان و وسیله سنجش دارد و در حق کسی ظلم نمی شود.

اکنون با چند آیه درباره میزان آشنا می شویم. آیات مبارکه 8 و 9 سوره اعراف می فرماید: میزان و وسیله سنجش در این روز قیامت حق است پس کسانی که کفه ترازوی اعمال خوبشان سبک شد پس آنها کسانی هستند که بر خود زیان وارد کردند بر اساس ظلمی که به آیات ما مرتکب شدند.

همچنين درآيات 6 تا 11 سوره القارعه مي فرمايد: اما كسي كه كفه ترازوي عملش "عمل خوبش" سنگين ترآمد پس او در يك زندگي رضايت مندانه خواهد زيست و اما كسي كه كفه ترازوي عملش سبك آمد پس جاگاهش هاويه خواهد بود و تو چه مي داني كه هاويه چيست؟ آتشي است سوزان و داغ.

آيات فوق مبين اين مطلب هستند كه اعمال انسان بعد وجودي داشته و سبك و سنگين مي شوند، سبك است يعني نورانيت ندارد و از كمال و آثار وجودي خالي است، سنگين است يعني نوراني است و منشا آثاري لذت بخش از نوع خودش.

اين روايت ماهيت ميزان را بيان مي دارد. رسول خدا(ص)فرمود: محبت به من و محبت به اهل بيت من آن سنگ ترازو و وزنه اي است كه كفه اعمال حسنه را مي چرباند و در روايت ديگر حسن خلق نيز يكي از وزنه هاست.